

סדר הלימוד ליום ט' בסלו:

סדר לקוטי פוהר"ן היפני:

ח ולבוא לבחינת בשר - הוא על ידי השמוש, על ידי שמשמש את החכם, נעשה בחינת בשר להחכם; וכן על ידי שמשמש הגוף להנשמה בעשית מצוות מעשיות, נעשה הגוף בחינת בשר להנשמה.

וכשהבשר בבחינה הזאת, אז (ישעיהו מ"א): "ולירושלים מבשר אתן" - מבשר הנמול הנ"ל נשלם ירושלים, שהיא "קריה נאמנה" (שם א), הינו שזוכין לבוא לאמונה, שהיא כלליות הקדשה שמקבלין מצדיקי הדור האמתיים, שאי אפשר להתקרב אליהם כי אם על ידי עזות דקדשה, שהיא בחינת כל הקולות דקדשה, שעל ידי זה משברין עזות דסטרא אחרא, שהיא בחינת עזות הגוף, וזוכין להתקרב ולהתדבק אליהם, ועל ידי זה זוכין לאמונה שלמה, שהיא בחינת ירושלים קריה נאמנה כנ"ל.

ט ולבוא לעזות דקדשה הנ"ל, הוא על ידי שמחה, בבחינת (נחמיה ח): "כי חדות ה' היא מעזכם", הינו על ידי בחינת נעשה ונשמע, שהיא בחינת השמחה; כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (שבת פ"ח): בשעה שאמרו ישראל נעשה ונשמע, ירדו שמים רבוא מלאכים ונתנו שני עטרות בראש כל אחד וכו', וכשחטאו נלקחו וכו', ועתיד הקדוש ברוך הוא להחזירם להם, שנאמר: "ושמחת עולם על ראשם". נמצא שנעשה ונשמע הם בחינת שמחה, בבחינת "ושמחת עולם על ראשם" כנ"ל.

וְדַע, כִּי שְׁנֵי הָעֲדָיִים שֶׁהִכְתִּירוּ בְּחֹרֵב מִנְעֵשָׁה וְנִשְׁמָע הֵם בְּחִינַת "בְּרֵאשִׁית בְּרָא", כַּמּוּבָא בְּסִפְרָא דְצְנִיעוּתָא (פָּרָק ה'): **בְּרֵאשִׁית — דָּא מֵאמָר, בְּרָא — חֲצִי מֵאמָר, דָּא עֵדוֹן עֲלָאָה, עֵדוֹן תִּתְּאָה; חֲכָמָה עֲלָאָה, חֲכָמָה תִּתְּאָה; אָב וּבֵן.**

כִּי נִעֲשָׂה וְנִשְׁמָע הוּא בְּחִינַת נִסְתָּרוֹת וְנִגְלוֹת: נִעֲשָׂה הוּא בְּחִינַת נִגְלוֹת, הֵינּוּ הַמְצֻוֹת שֶׁאֶפְשָׁר לְכָל אֶחָד לְקַיֵּם לְפִי מִדְרָגָתוֹ, וְנִשְׁמָע הִיא בְּחִינַת נִסְתָּרוֹת, מֵה שֶׁהוּא גְבוּהָ וְנִסְתָּר מִפָּנָיו, שְׂאִינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת עֲבוּדָה בְּזָה. לְמַשָּׁל: אֵצֶל כָּל מְצֻוָה יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁסְּבִיבוֹת הַמְצֻוָה, כִּי מִלְּבַד הַצְּוִי הֵנְאָמַר בְּתוֹרָה לְקַיֵּם הַמְצֻוָה, יֵשׁ עוֹד לָזֶה דְּבָרִים בְּתוֹרָה, כְּגוֹן "וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה", וְשָׂאָר דְּבוּרֵי הַתּוֹרָה שֶׁסְּבִיבוֹת הַמְצֻוָה. וְעֲבוּדָה שְׂיֵשׁ בְּדְבוּרֵי הַתּוֹרָה הֵלְלוּ שֶׁסְּבִיבוֹת הַמְצֻוָה הֵם בְּחִינַת 'נִשְׁמָע', בְּחִינַת נִסְתָּר, כִּי הַמְצֻוָה בְּעֲצָמָה אָנוּ יְכוּלִים לְקַיֵּם, אֲךָ הָעֲבוּדָה שְׂיֵשׁ בְּאֵלוֹ הַדְּבוּרִים אֵין אָנוּ יוֹדְעִים, וְזֶה בְּחִינַת 'נִשְׁמָע' בְּחִינַת נִסְתָּר.

וְזֶה בְּחִינַת תּוֹרָה וְתַפְלָה: 'נִעֲשָׂה' הוּא בְּחִינַת תּוֹרָה, הֵינּוּ הַנִּגְלוֹת, מֵה שְׂיִוָדַע לְקַיֵּם, וְ'נִשְׁמָע' הֵם בְּחִינַת נִסְתָּרוֹת, בְּחִינַת דְּבוּרֵי הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם הַדְּבוּרִים שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁסְּבִיבוֹת כָּל מְצֻוָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת נִסְתָּר כַּנ"ל, שְׂאִינוֹ יוֹדַע אֵיךְ לַעֲבֹד בְּזָה אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּחִינַת תַּפְלָה, שֶׁהִיא דְּבִקּוּת, כִּי 'שְׂמִיעָה תִּלְיָא בְּלָבָא' (תִּיקוּן נ"ח), כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְלָכִים-א ג'): "וְנָתַתָּ לְעַבְדְּךָ לֵב שֹׁמֵעַ", וְעֲבוּדָה שֶׁבְּלֵב זֶה תַּפְלָה (תַּעֲנִית ב), הֵינּוּ בְּטוּל וְדְּבִקּוּת לְאִין-סוּף, כִּי אִין-סוּף הוּא בְּחִינַת מֵה שְׂאִין בּוֹ תַּפְיִסָּה, וּמֵאַחַר שְׂאִין לוֹ תַּפְיִסָּה בְּזָה [הֵינּוּ בְּדְבוּרֵי הַתּוֹרָה הַנ"ל, כִּי הוּא בְּחִינַת נִסְתָּר כַּנ"ל], הוּא בְּחִינַת תַּפְלָה דְּבִקּוּת, שֶׁהוּא רַק בְּטוּל לְהֵאִין-סוּף:

י וַיֵּשׁ בְּכָל דִּרְגָא וּדִרְגָא וְכֵן בְּכָל עוֹלָם וְעוֹלָם בְּחִינַת נַעֲשֶׂה
 וְנִשְׁמָע, כִּי כָּל אֶחָד לְפִי מִדִּרְגָתוֹ יֵשׁ לוֹ בְּחִינַת 'נַעֲשֶׂה',
 בְּחִינַת תּוֹרָה, הֵינּוּ הַנְּגִלוֹת לוֹ, וּבְחִינַת 'נִשְׁמָע', שֶׁהִיא בְּחִינַת
 נְסֻתָרוֹת, בְּחִינַת תְּפִלָּה כַּנ"ל. כִּי מִי שֶׁבָּא לְמִדְרָגָה גְּבוּהָ
 מִהָרָא שׁוֹנָה, אֲזִי נַעֲשֶׂה מִה'נִשְׁמָע' שְׁלוֹ בְּחִינַת 'נַעֲשֶׂה', וְאֲזִי יֵשׁ
 לוֹ בְּחִינַת נִשְׁמָע אַחֲרָת, וְכֵן מִדִּרְגָא לְדִרְגָא, וְכֵן כָּל אָדָם לְפִי
 מִדִּרְגָתוֹ יֵשׁ לוֹ בְּחִינַת נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע. וְכֵן בְּכָל עוֹלָם יֵשׁ בְּחִינַת
 נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע, כִּי מֵה שֶׁהוּא לְהָעוֹלָם הַזֶּה בְּחִינַת 'נִשְׁמָע' הוּא
 לְעוֹלָם הַגְּלָגָלִים בְּחִינַת 'נַעֲשֶׂה', וַיֵּשׁ לָהֶם בְּחִינַת 'נִשְׁמָע' גְּבוּהָ
 מִמֶּנּוּ, וְכֵן מֵעוֹלָם לְעוֹלָם.

וְזָה בְּחִינַת תּוֹרַת ה' וְתוֹרָתוֹ (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) – מִתְחַלָּה תּוֹרַת
 ה', שֶׁהוּא בְּחִינַת נְסֻתָר, "הַנְּסֻתָרִת לַה' אֶלְקֵינוּ", וְאַחֲרֵי כֵן
 כִּשְׁהוּא בְּמִדְרָגָה גְּבוּהָ מִמֶּנּוּ, נַעֲשֶׂה תּוֹרָתוֹ, שֶׁנַּעֲשֶׂה מִה'נִשְׁמָע'
 'נַעֲשֶׂה', שֶׁהוּא בְּחִינַת "וְהַנְּגִלַת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ".

וְזָה (דְּבָרִים כ"ט): הַנְּסֻתָרִת לַה' אֶלְקֵינוּ – זֶה בְּחִינַת 'נִשְׁמָע',
 וְהַנְּגִלַת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ – זֶה בְּחִינַת 'נַעֲשֶׂה', עַד עוֹלָם
 לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת – שִׁילָךְ מִדִּרְגָא לְדִרְגָא,
 שֶׁיְבֹא לְעוֹלָם שִׁיְהִיָּה מִה'נִשְׁמָע' 'נַעֲשֶׂה'. וְזֶה: לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
 דְּבָרֵי הַתּוֹרָה; דְּבָרֵי הַתּוֹרָה – הֵם דְּבָרֵי הַתּוֹרָה שֶׁסְּבִיבוֹת
 הַמְצֻוָּה, כְּגוֹן 'וַיְדַבֵּר' כַּנ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת 'נִשְׁמָע' כַּנ"ל, יְהִיָּה נַעֲשֶׂה
 מִהֶם בְּחִינַת 'נַעֲשֶׂה'. וְזֶה: עַד עוֹלָם, שִׁילָךְ מִדִּרְגָא לְדִרְגָא וּמֵעוֹלָם
 לְעוֹלָם, לַעֲשׂוֹת – לַעֲשׂוֹת דִּיקָא, בְּחִינַת 'נַעֲשֶׂה', אֶת כָּל דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת; דְּבָרֵי הַתּוֹרָה – הֵם בְּחִינַת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
 שֶׁסְּבִיבוֹת הַמְצֻוָּה, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַנְּסֻתָרוֹת, בְּחִינַת 'נִשְׁמָע' כַּנ"ל,
 יְהִיָּה נַעֲשֶׂה מִהֶם בְּחִינַת 'נַעֲשֶׂה', בְּחִינַת נְגִלוֹת כַּנ"ל.

חֵק נָתַן וְלֹא יֵעָבֹר

חֵק נָתַן וְלֹא יֵעָבֹר מִן הַחֵק הַזֶּה לְעֵד לְעֵד מִקֹּדֶשׁ שִׁדְחָה לְעֵד מִסְפָּרֵי רִבְבוֹת יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל חֵק
חֵק נָתַן וְלֹא יֵעָבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצַּחְתִּי וְאֵנִיחֶנּוּ" שְׁעֵי יִשְׁבֵּת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

סִדְרָה קִצְוֵי מִן הַחֵק הַזֶּה:

וְעַקֵּר עֲצָמִיּוֹת הָאָדָם מִה שֶׁנִּקְרָא אֶצֶל הָאָדָם אָנִי הִיא הַנְּשָׂמָה
שֶׁהִיא עֵצֶם הַקָּיָם לָעַד. אָבֵל הִיא רְחוּקָה מִבְּשָׂרוֹ וְגוּפוֹ מִחַמַּת
עֲזוּתוֹ בְּתֹאוֹתָיו כַּנִּל. וְכִשְׁמִשְׁבַּר עֲזוּת הַגּוֹף כַּנִּל עַל-יְדֵי-זֶה
תּוֹכֵל הַנְּשָׂמָה לְקָרֵב עֲצָמָה אֶל הַגּוֹף כִּי לֹא תִהְיֶה נְלֻכָּדָת
בְּתַעֲנוּגָיו. וְעַל כֵּן תּוֹכֵל הַנְּשָׂמָה לְחֹזֵר עַל-יְדֵי תַעֲנוּגֵי הַגּוֹף
לְמַעַלְתָּהּ לְתַעֲנוּגִים שְׂלָה. וְהִיא טוֹבָה לְהַנְּשָׂמָה שֶׁלְּפַעֲמִים נּוֹפֶלֶת
מִמִּדְרָגָתָהּ וְכִשְׁהַגּוֹף צָח וְאוֹר תּוֹכֵל הַנְּשָׂמָה לְהִתְרוֹמֵם וְלְחֹזֵר
לְמִדְרָגָתָהּ עַל-יְדֵי תַעֲנוּגֵי הַגּוֹף. כִּי מֵאַחַר שֶׁהַגּוֹף גַּם כֵּן טוֹב וְכָשֵׁר
אֵינוֹ נְלֻכָּד בְּתַעֲנוּגִים וְעַל כֵּן תּוֹכֵל הַנְּשָׂמָה לְחֹזֵר עַל יְדֵיהֶם
לְמַעַלְתָּהּ. וְכֵן גַּם כֵּן עַל-יְדֵי הַרְשִׁימוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּהַגּוֹף עַל-יְדֵי הָאֲרוֹת
שֶׁהֵאִירָה בּוֹ הַנְּשָׂמָה מִקֶּדֶם תּוֹכֵל עִתָּהּ לְזַכֵּר וְלַעֲלוֹת וְלְחֹזֵר
לְמִדְרָגָתָהּ. וְזֶה בְּחִינַת "מִבְּשָׂרִי אֲחִיזָה אֱלוֹהִי" (אִיּוֹב י"ט כו), 'מִבְּשָׂרִי'
דִּיקָא הֵינּוּ שִׁירְאָה הָאָדָם מִגּוּפוֹ וּמִבְּשָׂרוֹ הַשְּׂגוֹת עֲלִיּוֹנוֹת
שֶׁהַנְּשָׂמָה מִשְׁגָּת תָּמִיד כַּנִּל. וְעַל-יְדֵי קוֹל אֲנַחָה שֶׁהוּא בְּחִינַת
עֲזוּת דְּקֻדְשָׁה כַּנִּל עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁבְּרָת עֲזוּת גּוּפוֹ וְאֵי מִתְקַרְבָּת
וּמִתְדַבְּקָת הָעֵצֶם לְהַבְּשָׁר הֵינּוּ הַנְּשָׂמָה לְהַגּוֹף. וְזֶהוּ: "מִקּוֹל אֲנַחְתִּי
דְּבַקָּה עֲצָמִי לְבְּשָׂרִי" (תְּהִלִּים ק"ב ו):

ז וְכֵן בְּכָל־לֵיּוֹת בְּנֵי אָדָם יֵשׁ בְּחִינַת עֵצֶם וּבְשָׂר. כִּי הַחֵכֶם הָאֵמֶת
הוּא בְּחִינַת עֵצֶם בְּחִינַת נְשָׂמָה לְהַעֲמֵם שֶׁהֵם לְמַטָּה מִמֶּנּוּ. וְכִשְׁהֵם
בְּבְחִינַת בְּשָׂר אֶצְלוֹ אֵז שׁוֹמְעִים הַקּוֹל אֲנַחָה הֵינּוּ קוֹלוֹ שֶׁל הַחֵכֶם
וְשׁוֹבְרָת גּוּפָם וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹכֵל לְהִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם בְּבְחִינַת מִקּוֹל
אֲנַחְתִּי וְגו' כַּנִּל. אֵךְ לְפַעֲמִים גּוֹבֵר חָס וְשָׁלוֹם הָעֲזוּת דְּסִטְרָא
אַחֲרָא בְּפָרְט וּבְכָל־ל. וְעַל כֵּן הַחֵכֶם הָאֵמֶת רְחוּק מֵהֵם וְאֵינוֹ יְכוֹל
לְהֵאִיר בָּהֶם וְלְהוֹדִיעַ לָהֶם מִהַשְּׂגוֹת הַנְּפֻלְאוֹת שֶׁלוֹ כִּי עַל-יְדֵי-זֶה

אין דבוקים העם להחכם כמו בחינת בשר להעצם. וכן הגוף רחוק כל-כך מהנשמה עד שאינו בבחינת בשר להעצם ואינו שומע הקול כלל אפלו בשמתאנח וצועק להשם יתברך. כי מגדל רחוקו אינו שומע רק קול ההברה ואינו זוכה לשבר עזות גופו על-ידי-זה. וכן אין נשבר עזות העם על-ידי קול אנחה ותוכחה של החכם האמת כי אין שומעין כי אם קול הברה. כי בשנתעורר קול הקדשה נתעורר בנגדו קול דסטרא אחרא והוא קול הברה שנתעוררים העוונות וצועקין בקטרוגים חס ושלום. וצריכים לזה שמוש לשמש את החכם שעל-ידי-זה נעשין בבחינת בשר להחכם לדבק בו ועל-ידי-זה יזכה לשמע קולו עד שעל-ידי-זה נתבטל העזות דסטרא אחרא. וכן על-ידי שמשמש הגוף להנשמה במצוות מעשיות על-ידי-זה נעשה הגוף בבחינת בשר להעצם שהוא הנשמה ושומע קול אנחתו וצעקתו של עצמו ויזכה לשבר עזות גופו על-ידי-זה כנ"ל. ועל-ידי-זה זוכין לבוא לשלמות האמונה שהיא כלליות הקדשה שמקבלין מצדיקי הדור האמתיים:

סדר השי פוהר"ן היפני:

קכב (יט) בשנת תקס"ב בקיץ קדם שיצא מז'לאטיפאליע לברסלב, היה באותו הקיץ בברדיטשוב עם אביו הרבני החסיד הותיק המפרסם מורנו רבי שמחה זכרוננו לברכה. ואז היה תקף המחלקת של הזקן הידוע, ובשעת המחלקת אמר הזקן הנ"ל שיביא אגרות מכל הצדיקים המפרסמים שכלם חולקים עליו, וכן תהא בהפך ממש.

כי הגיעו אגרות מכל המפרסמים לרבנו הקדוש זכרוננו לברכה, וכלם החזיקו ידם עם רבנו זכרוננו לברכה באהבה רבה מאד,

זֶה הַזִּקְנָן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲקִיב - לְמַעַן מִזֵּה רִנְיָת דִּי צִי"ל "לְעֵד לְעֵד מִקֻּוּהָ שִׁדְחָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְנָנָה יְהִיָּה תִיקוּן לְכַל" -
זֶה הַזִּקְנָן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָצְח" שְׁע"י יִשְׁבֵּת תִיקוּן הַמִּידוֹת

וְכַתְּבוּ מְרוֹרוֹת לְהַזְקֵן הַנִּזְכָּר. הֵינּוּ הָרַב הַגָּאֹן הַחֲסִיד רַבִּי לִוִי יִצְחָק
מִבְּרֵדִיטְשׁוֹב, וְהָרַב הַחֲסִיד רַבִּי גְּדַלְיָה מְלִינִיץ, וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ הוֹדוּ
רַבִּי בְּרוּךְ זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָה, וְהָרַב הַחֲסִיד רַבִּי זְאֵב
מִטְּשַׁאָרְנִיאָוֶסְטֵרֶע, וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ מוֹרְנוּ רַבִּי אֲבָרָהָם קֵאלִיֶּסְקֶער
מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמְחַתְּנוּ רַבִּי לֵיבוֹשׁ מוֹוֵאלְטְשִׁיֶּסְק, וּמְחַתְּנוּ רַבִּי
אֲבָרָהָם דָּב מִחֲמַעֲלָנִיק, כָּלָם כָּתְבוּ אֲגָרוֹת בְּכָבוֹד גָּדוֹל וּבְאַהֲבָה
עֲצוּמָה לְרַבְּנָנוּ זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָה, וּבְזוֹ אֵת הַזִּקְנָן הַנִּזְכָּר מְאֹד מְאֹד. אֲבָל
הַזִּקְנָן הַנִּזְכָּר לֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וְהָיָה מִחֲזִיק בְּמַחְלֶקֶת חֲנָם עַל לֹא
דָּבָר.

וּבְאוֹתוֹ הַקִּיץ נָסַע רַבְּנָנוּ זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָה לְבִרְדִיטְשׁוֹב, וְשָׁם הָיָה
קְבוּץ שֶׁל כַּמָּה גְּדוֹלִים. כִּי מְחַתְּנוּ הָרַב הַגָּאֹן מוֹוֵאלְטְשִׁיֶּסְק עָשָׂה
אֶז שָׁם בְּבִרְדִיטְשׁוֹב נִשְׁוֵאִין לְבָנוּ מוֹהֲרֵר"שׁ זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָה, וְנִתְּוֵעְדוּ
שָׁם כַּמָּה וְכַמָּה גְּדוֹלִים, וְקִצְתָם אֲנִי יוֹדֵעַ הֵלֹא הֵמָּה הָרַב הַגָּאֹן
מוֹוֵאלְטְשִׁיֶּסְק, וּבָנוּ הַגָּאֹן מוֹרְנוּ יוֹסֵף יוֹסֵף זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָה אַב־
בֵּית־דִּין דְּקַהֲלַת־קֹדֶשׁ יָאָם, וְהָרַב הַחֲסִיד מוֹרְנוּ זְאֵב
מִטְּשַׁאָרְנִיאָוֶסְטֵרֶע, וְהָרַב הַגָּאֹן מוֹרְנוּ מִשָּׁה זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָה אַב־
בֵּית־דִּין דְּקַהֲלַת־קֹדֶשׁ קְרֵאֶסְנֶע בְּנוֹ שֶׁל הָרַב הַקְּדוֹשׁ מוֹרְנוּ רַבִּי
חַיִּים דְּקַהֲלַת־קֹדֶשׁ קְרֵאֶסְנֶע, וְהָרַב הַחֲסִיד רַבִּי יִצְחָק זְכוֹרֹנוּ
לְבִרְכָה מְקֵאֶסְנֵטִין חֲדָשׁ, וְעוֹד כַּמָּה גְּדוֹלִים. וְנִתְּוֵעְדוּ כָּלָם שָׁם
לְנִדּוֹת וּלְהַחֲרִים אֵת הַזִּקְנָן הַנִּזְכָּר עַל שֶׁמְבַזֶּה תְּלִמִּיד־חָכָם אֲמַתִּי,
הֵינּוּ אֵת רַבְּנָנוּ הַקְּדוֹשׁ זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָה. וְכָבֵר נִגְמַר הַדָּבָר בֵּינֵיהֶם
בְּהַסְכָּמַת כָּלָם וְרָצוּ לַעֲשׂוֹת כֵּן, אֲבָל אִישׁ אֶחָד בְּבִרְדִיטְשׁוֹב בְּלִבֵּל
אֵת הַדָּבָר וְהִלִּךְ וְדָבָר עַל לֵב הָרַב הַגָּאֹן הַקְּדוֹשׁ אַב־בֵּית־דִּין
דְּבִרְדִיטְשׁוֹב וְאָמַר שְׂאִין נָאָה שְׂיַעֲשׂוּ זֶה הַדָּבָר בְּעִירוֹ וּמְחַמַּת זֶה
נִתְּבַלְבֵּל הַדָּבָר.

וְרַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הָיָה אֵז אֶצֶל הָרַב הַקָּדוֹשׁ דְּבִרְדִּיטְשׁוֹב, וְקָבְלוּ
 בְּכָבוֹד גָּדוֹל מְאֹד וּבְאַהֲבָה רַבָּה וּבְחֶפְזָה גְּדוֹלָה. כִּי הָרַב
 דְּבִרְדִּיטְשׁוֹב הֶחְזִיק יָדוֹ עִם רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה מִתְחִלָּה וְעַד סוֹף
 אֲבָל הַדָּבָר הַנִּי"ל הֵינּוּ הַחֵרֶם לֹא רָצָה שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה בְּעִירוֹ, מִחֲמַת
 שְׂנֵמֵצְאוּ אֲנָשִׁים שֶׁדָּבְרוּ עַל לְבוֹ פַּנִּי"ל. וּמִחֲמַת זֶה נִתְּבַלְּבַל הַדָּבָר.
 וְאַחֲרֵיכֵן כְּשֶׁבָּא רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה מִבֵּיאַרְדִּיטְשׁוֹב, נָסַע
 לְטוֹלְטִישִׁין וְשָׁם נִתְּוַעַד רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה עִם אֲנָשִׁי בְּרֶסֶלַב
 וְקָבְלוּהוּ לְפָנָיו בְּהַסְכָּמַת הָרַב הַקָּדוֹשׁ מוֹרְנוּ בְּרוּךְ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה,
 וְנִכְנַס לְשָׁם בְּחֻצֵי אֱלוֹל:

סדר ה'אָלְהֵי-בֵּית הַיּוֹמִי:

נה. מי שְׁהוּא עָרַב בְּעַד רָשָׁע, נַעֲשֶׂה נוֹאֵף. נו. מִי שֶׁמִּשְׁחִית דֶּרֶכּוֹ,
 עַל-יָדָיו זֶה נִכְלָה פְּרוּטָה מִן הַכִּיס. נז. עַל-יָדָיו גָּלוּי עֲרִיזוֹת בָּא
 הַרִיגָה.

חֶלֶק שְׁנֵי א. עַל-יָדָיו נְאוּף נוֹפֵל לְתַפְיֶסָה אוֹ לְחָלִי כְּאֵב רַגְלִים, גַּם
 תִּלְמִיד שֶׁלֹּא הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה נוֹפֵל לָזָה, גַּם מִזִּיקִין שׁוֹלְטִין
 עָלָיו. ב. עַל-יָדָיו הַמְּחַלְקֵת נוֹפֵל לְתַאֲוֹת נְאוּף. ג. עַל-יָדָיו תִּשְׁמִישׁ
 הַמְּטָה בְּיָמִים שְׂאֵסוּרִין בְּתִשְׁמִישׁ, עַל-יָדָיו זֶה נוֹפֵל לְתַפְיֶסָה. ד.
 עַל-יָדָיו תַּאֲוֹת נְאוּף בָּא עֲצִירוֹת, וְעַל-יָדָיו עֲצִירוֹת בָּא צַרְעַת. ה.
 עַל-יָדָיו טוֹבוֹת שְׁעוֹשָׂה עִם בְּנֵי-אָדָם, נִתְּבַטֵּל תַּאֲוֹת נְאוּף וְכֵן
 לְהַפְּךָ. ו. שׁוֹמֵר הַבְּרִית הוּא מְקוֹר הַבְּרָכוֹת. ז. כָּל הַשׁוֹמֵר הַבְּרִית,
 זוֹכֵה לְהִבִּין הַשְּׂבָעִים לְשׁוֹן, הַגְּנוּזִים בַּתּוֹרָה. ח. אֲסוּר לְלַמֵּד זְכוֹת,
 עַל זֶה שֶׁעָבַר עַל מִשְׁכַּב זְכוֹר. ט. הַפְּרָנְסָה – לְפִי הַזְּוֹג. י. אִישׁ
 בְּטֵל שְׂאִין עוֹסֵק בְּשׁוּם עֵסֶק, עַל-יָדָיו זֶה תַּאֲוֹתוֹ מְרַבָּה בְּמִשְׁגָּל
 וּמִדְּבַר דְּבָרֵי טְנוּף תָּמִיד. יא. מִי שֶׁהוּא שׁוֹמֵר הַבְּרִית מִתָּר לוֹ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'קיד - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְשִׁמְחָה, כְּשֶׁרוֹאֶה מִפְּלֵת שׁוֹנְאָיו. יב. סְכָנַת הַדְּרָכִים בָּא עַל-יְדֵי פְגַם הַבְּרִית. וְסִימָן לְדָבָר: "אֲרַחֲי וְרַבְעֵי זְרִית" וְכוּ'. יג. אִשָּׁה שֶׁנִּתְבַּעַת לְזָנוֹת, אֶף-עַל-פִּי שְׁלֹא נִבְעְלָה, הַתְּבִיעָה לְחוּד עוֹשֶׂה בָּהּ רָשָׁם. יד. מִי שֶׁעוֹצֵם עֵינָיו מִרְאוֹת בְּרָע, עַל-יְדֵי זֶה נִצּוֹל מִבְּזִיוֹנוֹת. טו. עַל-יְדֵי זָנוֹת בָּא רְצִיחָה. טז. עַל-יְדֵי זָנוֹת עִם הָאִמּוֹת בָּא שְׂמֵד. יז. מִי שֶׁנּוֹטֵל שְׂרָרָה לְעֶצְמוֹ, עַל-יְדֵי זֶה בָּתוֹ נֶעֱשִׂית זִזְנָה, חֵם וְשָׁלוֹם. יח. הַבְּעִלִי חֶשְׁבֹנוֹת - עַל-פִּי רַב הֵם בְּעִלֵי תַאֲוֹת נְאוּף. יט. מִי שֶׁאִין מִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים, זֹכֶה שֶׁזֶרְעוֹ יִחְבְּרוּ פְרוֹשִׁים עַל הַתּוֹרָה.

בְּרָה א. אִשָּׁה שֶׁהִיא מְרַבָּה בְּדָמִים, הִיא דְּבַרְנִית; וְאֵל תְּתִיפָה בְּעֵינֵי בְּנֵי אָדָם, גַּם תִּרְחֹץ אֶת עֶצְמָהּ בְּמֵי מַעֲיָנוֹת, גַּם אֵל תִּיגַע אֶת עֶצְמָהּ הַרְבֵּה, גַּם בְּעֵלָה יִזְהַר בְּנִטְיִלַת-יְדָיִם, גַּם אֵל תִּכְעַם, גַּם אַחֵר הַטְּבִילָה תִּתֵּן צְדָקָה. גַּם בְּעֵלָה יִלְמַד מִסְכַּת נְדָה וְאַחֲרֵכֶּךָ יֹאמַר שִׁיר שֶׁל יוֹם. גַּם תִּרְחֹץ אֶת עֶצְמוֹ בְּדְבָרִים, הָעוֹלָם מֵתוֹךְ הַמְּצוּדָה מִן הַנְּהָר, גַּם תִּשְׁתֶּה חֵלֶב עֵז, גַּם תִּרְחֹץ בְּנוֹצַת עֵזִים, גַּם תִּעֲשֶׂן אֶת עֶצְמָהּ בְּלְבוֹנָה.

סֵדֶר שִׁיחֹת הַר"ן הַיְיִמִּי:

וְאֵל יֹאמַר הָאָדָם שֶׁהוּא חוֹלָה חֵם וְשָׁלוֹם, אוֹ שֵׁישׁ לוֹ חוֹלָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם: אִם-כֵּן, עַל מִי אֶסְמְךָ? כִּי בְּהִכָּרַח לְעֲשׂוֹת אֵיזָה עֵסֶק בְּדַרְךְ הַטְּבִיעַ וְאִיךָ אֲנִיחַ אֶת הַחוֹלָה וְלֹא אֶשְׁתַּדֵּל בְּהַצֵּלָתוֹ?! כִּי בְּאֵמֶת זֶה שְׁטוּת, כִּי מֵאַחַר שֶׁהַדּוֹקְטוֹר רָחוּק מֵחַיִּים וְקָרוֹב לְהַפֵּךְ כַּנְּזָכָר לְעֵיל, וְסוּף כָּל סוּף הוּא צָרִיךְ לְסַמֵּךְ רַק עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, טוֹב טוֹב לְסַמֵּךְ מִיָּד עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵל יִסְכֵּן אֶת הַחוֹלָה בְּיָדָיו עַל-יְדֵי הַדּוֹקְטוֹר, כִּי עַל-פִּי רַב הַדּוֹקְטוֹרִים הֵם שְׁלוּחֵי

הַמְּלֶאךָ הַמּוֹת רַחֲמָנָא לְצַלּוֹן וְיִדְמָה בְּעֵינָיו כְּאֵלוֹ הוּא יוֹשֵׁב
 בְּמִדְבָּר אִוּ בְּיַעַר שְׁבַה־כְּרִיחַ לְסַמֵּךְ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְבַד מֵאַחַר
 שְׂאִין מַה לַעֲשׂוֹת, כְּמוֹ כֵּן עֲכָשׁוּ אַף־עַל־פִּי שְׂיֹשֵׁב בְּמָקוֹם שְׂיֵישׁ
 דּוֹקְטוֹרִים וְרַפּוּאוֹת אַף־עַל־פִּי־כֵן מֵאַחַר שֶׁהֵם בְּעַצְמָם מְבַלְבְּלִים
 בְּחֻכְמָה זֹו וְשָׂאֵר הַחֲשָׁשׁוֹת הַרְבֵּה מְאֹד שְׂיֵישׁ בְּעֵינָיו רַפּוּאוֹת,
 אִם־כֵּן קָרוֹב הַדְּבָר שְׂעַל־יְדֵי הַרַפּוּאוֹת וְהַדּוֹקְטוֹר לֹא דֵי שְׂלֹא
 יוֹעִיל אֲדַרְבָּא, יִקְלֶקֶל בּוֹדֵאֵי, וְאִם־כֵּן לָמָּה יַעֲשֶׂה עִסְק בְּדַרְךְ
 הַטַּבֵּעַ מַה שְׂרַחוּק מִשְׂכָּר וְקָרוֹב לְהַפְסֵד!:

וְהֵבֵן הַדְּבָר הַיָּטִב כִּי הוּא זְכוּרֹנוֹ לְבָרְכָה, סֵפֶר הַרְבֵּה עִם
 דּוֹקְטוֹרִים גְּדוֹלִים, וְהָיָה יוֹדֵעַ הַדְּבָר עַל בְּרִיו וְהִזְהִיר מְאֹד
 לְהִתְרַחֵק מֵהֶם מְאֹד, וְאֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר כָּל מַה שְׂסַפֵּר בְּעֵינָיו זֶה
 וְאָמַר שְׂכָבֵר הָיָה בְּעוֹלָם מְלָךְ אֶחָד שְׂהָרַג כָּל הַדּוֹקְטוֹרִים
 שְׂבְּמִדִּינָתוֹ מֵאַחַר שֶׁהֵם מְזִיקִים מְאֹד אֶת בְּנֵי אָדָם וְאָמַר בְּדַרְךְ
 צַחוֹת, שְׂעַל מְלֶאךָ הַמּוֹת הוּא קָשָׁה מְאֹד לְהַמִּית בְּעַצְמוֹ, כִּי כָּל
 הָעוֹלָם תָּלוּי בּוֹ וְקָשָׁה וְכָבֵד עָלָיו לַעֲשׂוֹת הַכֹּל בְּעַצְמוֹ עַל כֵּן
 הָעַמִּיד שְׂלוּחִים בְּמָקוֹמוֹ בְּכָל מָקוֹם וְהֵם דּוֹקְטוֹרִים שֶׁהֵם שְׂלוּחָיו
 לְהַמִּית אֲנָשִׁים כִּי הֵם מְמִיתִים בְּנֵי אָדָם הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁרִי
 מִי שְׂמִתְרַחֵק מֵהֶם וּמְחַזֵּיק עַצְמוֹ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְסַמֵּךְ עָלָיו לְבַד
 וְכָבֵר מְבָאֵר קֶצֶת מֵעֵינָיו הַרְחַקת רַפּוּאוֹת בְּאִיזָה מְקוֹמוֹת
 בְּסַפָּרִים הַנְּדַפְּסִים כְּבָר רַק שֵׁם מְרָמֵז הַדְּבָר קֶצֶת בְּרָמֵז בְּעֵלְמָא
 אֲבָל הַרְבֵּה לְדַבֵּר עִמָּנוּ מְאֹד בְּעֵינָיו זֶה לְהִתְרַחֵק מֵהֶם מְאֹד, יְהִיָּה
 אִידֵךְ שְׂיִהְיָה חֵם וְשָׁלוֹם, יִשָּׂא עֵינָיו לְשָׁמַיִם וְיִשָּׁעֵן בְּה' לְבַד:

וְמַה שְׂרַבְּנוּ זְכוּרֹנוֹ לְבָרְכָה, בְּעַצְמוֹ נָסַע לְקַהֲלַת־קֹדֶשׁ לְמִבְּרַג
 וְעִסְק שֵׁם בְּרַפּוּאוֹת יֵישׁ בְּזֶה סוּדוֹת וּדְבָרִים נְסֻתָרִים מְאֹד, כִּי לֹא
 הָיָה כּוֹנֵנָתוֹ כָּלָל בְּמַה שְׂנַסַּע לְשֵׁם בְּשָׁבִיל הַרַפּוּאוֹת רַק בְּשָׁבִיל

חוק נתן ולא יעבור

חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ענינים אחרים הידועים לו וכמו שכל הנסיעות שלו היו פלאות נשגבות ונעלמות מאד כמו הנסיעה לקאמיניץ ולנאורייטש ולשאר יגראד וכיוצא בהם המזכרים קצת בדברינו, כי היה לו בזה סודות נוראות מאד הנעלמות מעין כל חי וכמו שפעם אחד כשבא מהדרך, מהדרכים הנזכרים לעיל, ספר איזה מעשה נוראה המבאר ב"ספורי מעשיות", ואמר שזאת המעשה מבארת ענין הנסיעה שלו ובאמת הדבר סתום וחתום מאד כי מי יוכל לעמד בסוד המעשיות שספר או בסוד הנסיעות וההנהגות הנפלאות והנעלמות שלו, וכמו כן היתה בנסיעה שלו לקהלת קדש למברג ומאחר שבא לשם היה מכרח מן השמים לעסק ברפואות מטעמים וסודות הידועים לו אבל כשבא משם, אז דיקא הרבה לדבר ביותר ויותר מהרחקת הרפואות ואמר אז כמה תורות על זה וגם מקדם שנסע למברג היה מדבר מענין זה, אבל אחר כך היה מדבר הרבה מאד מזה להתרחק מהם בתכלית הרחוק:

סדר שלחו ערוף היומי:

- (ג) ספר תורה שנמצא בו טעות דינו כחומשים (ועיין לעיל סימן קמ"ג):
- (ד) אם מותר לקנות בדמי קדושה אחת קדושה אחרת כיוצא בה יש אוסרים ויש מתירים: (ה) אם גבו מעות לבנות בית הכנסת או בית המדרש או לקנות תיבה או מטפחת או ס"ת ורצו לשנותו מלצורך מה שגבו אותם אין משנין אלא מקדושה קלה לחמורה אבל אם עשו בהם הדבר שגבו אותם בשבילו משנין המותר לכל מה שירצו ואם כשגבו המעות התנו לעשות חפצם ממותר הדמים אפילו קנו ומכרו וחזרו וקנו קדושה במקצת הדמים מותר להוריד המותר אבל אם לא התנו כשגבו אלא כשמכרו התנו

אסור להורידם: הגה ואם קנו בדמים אלו שגבו עצים ואבנים חלה קדושת הדמים על העצים והאבנים ואסור לשנותן רק לקדושה חמורה ואם הביאו עצים ואבנים לצורך בנין בית הכנסת אם באו ליד גבאי אסור לשנותן רק לקדושה חמורה וקודם שבאו לידי גבאי מותר לשנותן אבל מכל מקום לא יוכל לחזור בו (ב"י וכן משמע במרדכי ריש פ' בני העיר): (ו) מוכרים בית הכנסת וכן שאר דברים שבקדושה ואפילו ס"ת להספקת תלמידים או להשיא יתומים בדמיו: (ז) והא דבית הכנסת נמכר הני מילי של כפרים שאין באים אנשים ממקומות אחרים שלא נעשית אלא לבני הכפרים לבדם: (ואפילו בנו אותה משל אחרים) (מרדכי ישן בשם ראבי"ה) ולכן יכולים למכרו ומכ"מ המעות נשארים בקדושתן ואינם רשאים להורידן מקדושתן והיינו כשמכרו בני העיר שלא מדעת פרנסיהם והוא הדין אם מכרו ז' טובי העיר שלא במעמד אנשי העיר אבל אם הסכימו ז' טובי העיר באותו מכר והיו במעמד אנשי העיר רשאים להוציא המעות לכל מה שירצו ואם קבלו עליהם בני העיר בפירוש במכר זה כל מה שיעשה אפילו יחיד מה שעשה עשוי: הגה וכל שז' טובי העיר מוכרים בפרסום מקרי במעמד אנשי העיר ואינן צריכין לומר הן או לאו (מרדכי) אבל של כרכים שבאים שם ממקומות אחרים אפילו בנו אותם משלהם אינו נמכר אלא א"כ תלו אותו בדעת היחיד שאז יעשה בו היחיד מה שירצה בהסכמת הצבור והוא הדין לכל דברי קדושה שנזכרו כאן דכלהו גרירי בתר בית הכנסת: הגה יחיד שבנה בית הכנסת ונתנה לקהל דינה כבית הכנסת של קהל אבל אם שייר לעצמו בה שום כח אין לה מכר כי אם על פי הקהל ועל פיו או יורשיו (א"ז) והגהות אשר"י פרק בני העיר) וכל זה לא מיירי אלא כשיש להם בית הכנסת אחרת אבל אם אין להם רק בית הכנסת אחת אסור למכרו דהא אפילו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'קית - צמח מנהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לסותרו אסור עד שיבנו אחרת (רבי ירוחם נ"ב ח"ה) כל דבר שבקדושה שנמכר ומותר לשנותו נמכר בלא הכרזה ואין בו אונאה אבל דבר שאסור לשנותו לקדושה קלה צריך הכרזה (רשב"א סימן תרי"ד): (ח) בנו בית סתם והקדישוהו אחר כך לבית הכנסת דינו כבית הכנסת אבל אינו קדוש עד שיתפללו בו אפילו אם בנאוהו לשם בית הכנסת וכיון שהתפללו בו אפילו אורחים לפי שעה כיון שהיה מיוחד לתפלה קדוש ואם לפי שעה הקדישו הכל כפי מה שאמרו: (ט) כשמוכרים אנשי הכפר בית הכנסת יכולים למכרו ממכר עולם והלוקח יעשה בו מה שירצה חוץ ממרחץ ובורסקי ובית טבילה ובית הכסא ואם מכרוהו ז' טובי העיר במעמד אנשי העיר יעשה הלוקח אפילו אלו ארבעה דברים:

סדר לקויי תפלות הימני:

תפלה כח תכה: רבנו של עולם אב הרחמן והחסד, זבני ברחמיך הרבים שאזכה למדת החסד וקדושה ואזכה לאחו ולהתדיבק במדתו של אברהם אבינו עליו השלום, שהיה עושה חסד כל ימיו ותזבני ברחמיך הרבים להכניס אורחים הגונים בתוך ביתי ויהיה ביתי ועד לחכמים, שאזכה להכניס אורחים תלמידי חכמים וצדיקים אמתים לתוך ביתי ואזכה לקבלם באהבה גדולה ובכבוד גדול ובשמחה רבה ותזבני לעמד לפניהם ולשרתם ולשמם בעצמי בכל מיני שרות ושמוש ואהיה תמיד כבוש תחת יד תלמידי חכמים צדיקים אמתים, ולשמש אותם תמיד, עד שאזכה להיות נכלל במדתו של אברהם אבינו עליו השלום, להיות שלם במדת החסד באמת ותזבני ברחמיך לאמונה שלמה ולענוה אמתיות ואזכה להרגיש שפלותי באמת, ואדע באמת כי "אנכי תולעת ולא איש" ותצילני ברחמיך מכל

מיני חרפות ובזיונות ותתן לי כח להתגבר על כל השונאים
והחולקים על האמת לנצח אותם ולהשפילם עד עפר:

תכו: ותזבני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, לאמונה שלמה
באמת ואזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים וביראי השם
האמתיים ולא יבא בדיעתי שום הרחור ומחשבה להרחיק אחריהם
חס ושלום מכל שכן שלא יצא עתק מפני עליהם חס ושלום, ולא
אדבר עליהם שום דבור כנגד כבודם, רק אזכה לכבודם ולפארת
תמיד באמת, בגופי ונפשי ומאדי בכל מיני כבוד ויקר ותפארת
ותזבני ותעזרני ותצילני שלא יהיה נשמע לאזני שום דברי תורה
היוצאים מפני תלמידי חכמים שאינם הגונים וכשרים, שהם
נקראין "תלמידי חכמים שדין יהודאין" ותרחיקני ברחמיך מהם,
ולא אשמע ולא אקבל תורה מהם ותרחיקני ותבדילני ותפרישני
מגבולם מהם ומתלמידיהם ותציל אותי ואת זרעי ואת זרע זרעי
ואת כל עמך בית ישראל מכל מיני התנגדות חס ושלום כנגד
יראי השם, שלא ימצא בנו שום מתנגד וחולק על יראי השם
האמתיים ולא יתגלגל על ידינו חס ושלום שום חרוף ובזיון כלל
ליראי השם באמת רק נזכה לכבודם בכל מיני כבוד, להחזיקם
ולסמכם בכל מיני סמיכה ונזכה למסר נפשנו ומאדנו עבור יראי
השם באמת:

תכו: ותרחם עלי ברחמיך הרבים ותצילני מכל מיני חדושי
ובאורי תורה, הנמשכין דרך הקלפות על ידי השדין שיש להם
תורה נפולה מאלפין הנפולין ותשמרני תמיד שלא אשמע לעולם
שום באורי וחדושי תורה מאלו התורות הנפולות הנמשכין דרך
הקלפות ולא יכנסו דבריהם באזני ובלבי כלל ותגן עלי ברחמיך
ובחסדיך ותעזרני שיהיו נמשכין לי חדושי תורה אמתיים דרך

הַקְדָּשָׁה, וְאֶזְכֶּה תָּמִיד לְהַמְשִׁיךְ בְּדַעְתִּי וּלְקַבֵּל חֲדוּשֵׁי דְאוֹרֵי תָּא
 אֲמֵתִים מִשָּׂרְשָׁם הָעֲלִיזוֹן דְּרָךְ הַקְדָּשָׁה בְּלִי שׁוּם אַחִיזוֹת הַקְלָפוֹת
 וְהַסְטָרָא אַחֲרָא כָּלִל:

תּבִּחָה: אֲנָא ה' מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת לִבִּי כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ
 בְּעַצְמִי כִּמָּה אֲנִי רָחוֹק מִחֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמֵתִים דְּקְדָשָׁה, כִּי
 הִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי מְאֹד אֲבָל אַף עַל פִּי בֵּן, כְּבָר גְּזֵרְתָּ עָלֵינוּ עַל
 יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְדוּשִׁים שְׂאֵסוֹר לְהֵאָדָם שִׁיחֶיהָ עֵץ יְבֹשׁ חֵם וְשָׁלוֹם
 וְחוּבָה עַל כָּל יוֹדְעֵי הַתּוֹרָה לְהִתְאַמֵּץ בְּכָל עֵז, לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עַצְמוֹ
 בְּאַמֶּת, עַד שִׁיזְכֶּה לְהִיזוֹת "עֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי" בְּאוֹרֵי תָּא, לְפִלְפֵל
 בְּחִכְמָה אֲמֵתִיּוֹת, וּלְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי דְאוֹרֵי תָּא אֲמֵתִים עַל כֵּן מְצָא
 עַבְדְּךָ אֶת לְבוֹ לְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל זֶה, שֶׁתְּחַמֵּל וְתַחֲוֹס עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַגְּדוֹלִים וּבְחַסְדֶּיךָ הַנּוֹרָאִים, וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִחַזְּרֵנִי
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְתִהְיֶה עִמִּי תָּמִיד שְׂאֶזְכֶּה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר
 עַצְמִי בְּאַמֶּת, עַד שֶׁתִּפְתַּח אֶת דַּעְתִּי וּלְבָבִי, וְתֵאִיר עֵינַי בְּמְאוֹר
 תּוֹרָתְךָ וְתִפְתַּח לִי שְׁבִילֵי הַשְּׂכָל דְּקְדָשָׁה וְתִשְׁפִּיעַ לִי תָּמִיד בְּכָל
 עַת חֲדוּשֵׁי וּבְאוֹרֵי תוֹרָה מִשָּׂרְשֵׁי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִקְדָּשְׁתְּךָ
 הָעֲלִיזָה וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי חֲדוּשִׁים וּבְאוֹרִים
 הַנְּמַשְׁכִּין דְּרָךְ הַקְלָפוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֶזְכֶּה תָּמִיד שִׁיחִיו נִמְשָׁכִין
 לִי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמֵתִים דְּרָךְ הַקְדָּשָׁה וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶּיךָ
 הַרְבִּים לְבָנוֹת תָּמִיד בְּנִינִים דְּקְדָשָׁה בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה עַל יְסוֹד
 אֲמִיץ וְחֶזֶק, יְסוֹד מוּסָד עַל הַקְדָּמוֹת נְכוֹנוֹת וַיִּשָּׁרוֹת שִׁגְלוֹ צְדִיקִים
 אֲמֵתִים בְּנֵי עֲלִיָּה, הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה וְהַשְּׂגָה עֲצוּמָה מְאֹד אֲשֶׁר זְכוּ
 לְרוּחַ הַקְדָּשׁ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְהַמַּעֲלָה לְרוּם הַמַּעֲלוֹת עֲלִיָּהם
 אֲסָמְךָ, עֲלִיָּהם אֲשַׁעֵן, וְאֶזְכֶּה לְהַגּוֹת וְלַחֲשֹׁב וְלַהֲשִׁיב עֲלֵיהֶם
 בְּדַבְרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים הַנְּאַמְרִים בְּאַמֶּת וְצַדִּיק עַד שִׁיפְתַּח לִי אוֹר

הַדַּעַת, וְאַזְכָּה לְהַשִּׁיג דְּבַר יְהוָה בְּאַמֶּת, וְלִירֹד לְעֵמֶק דַּעְתָּם, וְלִהְבִּין
וְלִהְשָׁפִיל דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר עַד שְׂאֲזֻכָּה לְבָאָר דְּבַר יְהוָה בְּאַמֶּת,
וְלִחְדַּשׁ בְּהֶם חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים, וְלִבְנוֹת עַל יְסוּדֵם הַחֲזֵק בְּנִינִים
אֲמִתִּיִּים וְשִׁלְמִים בְּתוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה בְּקִדְשָׁה
וּבְטַהָרָה גְּדוּלָּה, בְּאַפְּן שְׂאֲזֻכָּה עַל יְדֵי הַחֲדוּשִׁי תוֹרָה דְּקִדְשָׁה
שְׁתִּשְׁפִּיעַ לִי, לְתַקֵּן עַל יָדָם כָּל הַפְּגָמִים וְכָל הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת
וּפְשָׁעִים שְׁחָטָאתִי וְשָׁעוּיִתִּי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה
וְתַעֲזְרֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלֹא אֶחָטָא עוֹד, וְתַצִּילֵנִי
מִעַתָּה מִכָּל מִינֵי חֲטָאִים וְעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמִכָּל מִינֵי פְּגָמִים
שְׁבַעֲוֹלָם וְתִזְמִין לִי תָמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֲדוּשִׁין דְּאוּרִייתָא אֲמִתִּיִּים
דְּרַךְ הַקִּדְשָׁה שְׁיִהְיוּ תַקּוּן גְּדוּל לְנַפְשִׁי וְתַקֵּד שְׁנֵי בְּקִדְשָׁתְךָ הָעֲלִיזוּנָה
בְּאַפְּן שְׁיִהְיֶה לִי רְשׁוֹת לְגִלוֹת הַחֲדוּשִׁין שְׁתִּשְׁפִּיעַ עָלַי, לְגִלוֹתָם
לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתַתֵּן לִי כַח לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ [עַמְּךָ] יִשְׂרָאֵל
לְעַבּוּדָתְךָ בְּאַמֶּת עַל יְדֵי חֲדוּשִׁי תוֹרָה שְׁתִּזְמִין לִי, וְלִהְשִׁיבָם
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְאַזְכָּה לְאַמְרָם בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה גְּדוּלָּה,
כְּרִצוּנְךָ הַטּוֹב וְלֹא אוֹמֵר דְּבָר שְׁלֹא כְּרִצוּנְךָ וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתִהְיֶה
בְּעֲזָרָנוּ בְּעֵת שְׁאַנּוּ מְכַרְחִים לְשִׁמְעַע אֵיזָה דְּבַר תוֹרָה מִפִּי תַלְמִיד
חָכָם שְׁאִינוּ הֶגְוִן שְׂאֲזֻכָּה בְּכַחַךְ הַגְּדוּל לְבָרֵר הַטּוֹב הַגְּנוּז בְּדַבְרֵינוּ,
לְבָרֵר הַטּוֹב מִן הָרַע לְהַשְׁלִיךְ וּלְזַרֵּק הָרַע וְהַקְּלֹפָה הַחוּפָּה עַל
דְּבַרֵי תוֹרָתוֹ, וּלְבָרֵר וּלְלַבֵּן וּלְלַקֵּט רַק מְעַט הַטּוֹב הַגְּנוּז בְּגִיּוּהָ: